

YARGITAY

7. HUKUK DAİRESİ

Esas No.	2015/25560
Karar No.	2016/1904
Tarihi:	08.02.2016

<u>İlgili Kanun / Madde</u>
4857 S. İşK. /54, 57

- **YILLIK İZNE HAK KAZANMAK İÇİN GEREKLİ SÜRENİN HESABINDA AYNI İŞVERENİN BİR VEYA DEĞİŞİK İŞYERLERİNDEN GEÇEN SÜRELERİN DİKKATE ALINACAĞI**
- **İŞÇİNİN FESİHTE KULLANMADIĞI YILLIK İZİNLERİ ÖDENMİŞSE FESİH SONRASI DÖNEMİN YILLIK İZİN HESABINDA FESİH ÖNCESİ ÇALIŞMALAR DİKKATE ALINMAYACAĞI**
- **ARALIKLARLA GEÇEN ÇALIŞMALARDA ÖDENMEYEN YILLIK İZİNLER ZAMAN AŞIMINA UĞRAMAYACAĞI**
-

ÖZETİ 4857 sayılı Kanununun 54 üncü maddesinde, yıllık ücretli izine hak kazanmak için gerekli sürenin hesabında, işçinin aynı işverenin bir veya çeşitli işyerlerinde çalıştığı sürelerin birleştirilerek göz önüne alınacağı hükme bağlanmıştır. Bu durumda, işçinin daha önce aynı işverenin bir ya da değişik işyerlerinde geçen hizmetlerinin yıllık izne hak kazanma ve izin süreleri hesabı yönlerinden dikkate alınması gerekir. Kamu kurum ve kuruluşlarında geçen hizmetlerin de aynı gerekçeyle izin hesabı yönünden birleştirilmesi zorunludur. Bununla birlikte, işçiye önceki feshe bağlı olarak kullanmadığı izin ücretleri tam olarak ödenmişse, bu dönemin sonraki çalışma sürelerine eklenerek izin hesabı mümkün değildir. Önceki çalışma döneminde izin kullanılmak veya fesihte karşılığı ödenmek suretiyle tasfiye edilmeyen

çalışma süreleri, aynı işverenin bir ya da değişik işyerlerindeki çalışmalara eklenir. İşçinin aralıklı olarak aynı işverene ait işyerinde çalışması halinde, önceki dönemin kıdem tazminatı ödenerek feshedilmiş olması, izin yönünden sürelerin birleştirilmesine engel oluşturmaz. Yine, önceki çalışılan sürede bir yılı doldurmadığı için izne hak kazanılmayan süreler de, işçinin aynı işverene ait işyeri ya da işyerlerindeki sonraki çalışmalarına eklenerek yıllık izin hakkı belirlenmelidir. Yıllık izin, özde bir dinlenme hakkı olup, aralıklı çalışmalarda önceki dönem zamanaşımına uğramaz.

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen hükmün, Yargıtay'ca incelenmesi davalılardan ... Fabrikaları AŞ. tarafından istenilmekle, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşılınca, dosya incelendi, gereği görüldü:

1. Dosyadaki yazılara, kararın bozmaya uygun olmasına, delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre davalının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazlarının reddine.

2. Taraflar arasında uyuşmazlık, işçinin kullandırılmayan izin sürelerine ait ücretlere hak kazanıp kazanmadığı noktasında toplanmaktadır.

4857 sayılı İş Kanununun 59 uncu maddesinde, iş sözleşmesinin herhangi bir nedenle sona ermesi halinde, işçiye kullandırılmayan yıllık izin sürelerine ait ücretlerin son ücret üzerinden ödeneceği hükme bağlanmıştır. Yıllık izin hakkının ücrete dönüşmesi için iş sözleşmesinin feshi şarttır. Bu noktada, sözleşmenin sona erme şeklinin ve haklı nedene dayanıp dayanmadığının önemi bulunmamaktadır.

Yıllık izinlerin kullandırıldığı noktasında ispat yükü işverene aittir. İşveren yıllık izinlerin kullandırıldığını imzalı izin defteri veya eşdeğer bir belge ile kanıtlamalıdır. Bu konuda ispat yükü üzerinde olan işveren, işçiye yemin teklif edebilir.

Aktin feshi halinde kullanılmayan yıllık izin sürelerine ait ücret, işçinin kendisine veya hak sahiplerine ödenir. Böylece, iş sözleşmesinin feshinde kullanılmayan yıllık ücretli izin hakkı izin alacağına dönüşür. Bu nedenle zamanaşımı da iş sözleşmesinin feshinden itibaren işlemeye başlar.

4857 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinde, yıllık ücretli izine hak kazanmak için gerekli sürenin hesabında, işçinin aynı işverenin bir veya çeşitli işyerlerinde çalıştığı sürelerin birleştirilerek göz önüne alınacağı hükme bağlanmıştır. Bu durumda, işçinin daha önce aynı işverenin bir ya da değişik işyerlerinde geçen hizmetlerinin yıllık izne hak kazanma ve izin süreleri hesabı yönlerinden dikkate alınması gerekir. Kamu kurum ve kuruluşlarında geçen hizmetlerin de aynı gerekçeyle izin hesabı yönünden birleştirilmesi zorunludur. Bununla birlikte, işçiye önceki feshine bağlı olarak kullanmadığı izin ücretleri tam olarak ödenmişse, bu dönemin sonraki çalışma sürelerine eklenerek izin hesabı mümkün değildir. Önceki çalışma döneminde izin kullandırılmak veya fesihte karşılığı ödenmek suretiyle tasfiye edilmeyen çalışma süreleri, aynı işverenin bir ya da değişik

işyerlerindeki çalışmalara eklenir. İşçinin aralıklı olarak aynı işverene ait işyerinde çalışması halinde, önceki dönemin kıdem tazminatı ödenerek feshedilmiş olması, izin yönünden sürelerin birleştirilmesine engel oluşturmaz. Yine, önceki çalışılan sürede bir yılı doldurmadığı için izne hak kazanılmayan süreler de, işçinin aynı işverene ait işyeri ya da işyerlerindeki sonraki çalışmalarına eklenerek yıllık izin hakkı belirlenmelidir. Yıllık izin, özde bir dinlenme hakkı olup, aralıklı çalışmalarda önceki dönem zamanaşımına uğramaz.

Somut olayda, davacı dava dilekçesi ve beyanlarında bir kısım yıllık izinlerini eksik kullandığını beyan etmiştir. Mahkemece davacının tüm çalışma süresi boyunca yıllık izin kullanmadığının kabulüyle yapılan hesaplama itibarıyla verdiği karar Dairemizce davacının dava dilekçesindeki beyanı ve talebi dikkate alınarak davacıdan her yıl kaç gün yıllık izin kullandığının sorulması gerektiği gerekçesiyle bozulmuş, davacı yılda 1 veya 2 gün mazeret izni kullandığını beyan etmiştir. Mahkemece davacının 2 gün mazeret izni kullandığı kabul edilerek bu süre düşülmek suretiyle hesaplama yapılmıştır. İş Kanunu'na göre yıllık izin 10 günden aşağı kullandırılmaz. Davacıya kullandırılan 2 günlük mazeret izni işverenin kendi inisiyatifi ile kullandırdığı izin olup yıllık izin niteliğinde değildir. Bu nedenle yıllık izin sürelerinden mazeret izinlerinin düşülmesi yerinde değildir. Davacı eksik yıllık izin kullandırıldığını iddia ettiğinden her yıl için 10 gün olmak üzere çalışma süresince bu süre kadar yıllık iznini kullandığı kabul edilmelidir. Yıllık izin hesabında her yıl için 10 günlük süre düşülmeden yıllık izin alacağına hükmedilmesi hatalı olup bozma nedenidir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı nedenle **BOZULMASINA**, peşin alınan temyiz harcının istek halinde davalı ... AŞ'ye iadesine 08/02/2016 gününde oybirliğiyle karar verildi.